

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/67/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2523010036
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2523010036.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z jeho predsedu Mgr. Pavla Macháča a členov senátu JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci obžalovaných A. B. a C. D., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 5, ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Piešťany proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 26. apríla 2023, sp. zn. PN-8T/7/2023, na verejnom zasadnutí konanom 6. júla 2023 v Trnave, takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obom obžalovaným.

II. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaní

A. B., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v B., trvalé bydlisko E. XXXX/XXX, B., t. č. vo výkone väzby v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov,
a

C. D., nar. XX. XXXXXXXX XXXX v B., trvalé bydlisko X. XXXXXX XXX/X, F., t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

o d s u d z u j ú :

Obžalovaný A. B.

podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí:

- mobilný telefón čiernej farby zn. Xiaomi Redmi Note, made in China, model 2901KA6G,
- mobilný telefón zn. Samsung bielej farby,
- mobilný telefón zn. Xiaomi 5G, made in China, model 21081111RG čiernej farby,
- plechová krabička Energit,
- plechová krabička, igelitové vrečko,
- plastová kruhová krabička, priesvitná kruhová krabička,
- plastová krabička „Sensiplast“,
- uzatvárateľný sáčok,

- štvorcová plastová krabička,
- uzatvárateľný sáčok,
- váhy „Electronic pocket scale“,
- uzatvárateľný sáčok,
- 13 ks injekčných striekačiek,
- uzatvárateľný sáčok.

Obžalovaná C. D.

podľa § 172 ods. 6 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 41 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 39 ods. 2 písm. d),
ods. 4 Trestného zákona per analogiam, na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6
(rokov) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 5 Trestného zákona sa obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona sa obžalovanej ukladá trest prepadnutia vecí:
- mobilný telefón zn. iPhone 13, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXXX, IMEI 2: XXXXXXXXXXXXXXXX aj so SIM kartou operátora T-Mobile s tel. číslom XXXX XXX XXX strieborno bielej farby s ružovým silikónovým zadným krytom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Piešťany (ďalej len okresný súd) rozsudkom z 26. apríla 2023, sp. zn. PN-8T/7/2023 (ďalej len napadnutý rozsudok), na skutkovom základe tam uvedenom, uznal za vinných:
 - obžalovaného A. B. (ďalej tiež obžalovaný B. alebo len obžalovaný) v bode 1. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 5, ods. 6 písm. b) Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., a v bode 2. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, ods. 4 písm. c) Tr. zák.,
 - obžalovanú C. D. (ďalej tiež obžalovaná D. alebo len obžalovaná) v bode 1. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 3, ods. 4 písm. c), ods. 6 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, a v bode 2. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, ods. 4 písm. c) Trestného zákona.
2. Okresný súd obžalovanému B. za to uložil podľa § 172 ods. 6 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. a pri aplikácii per analogiam § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov nepodmienečne so zaradením podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. Súčasne mu podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky a podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. mu v rámci ochranného dohľadu uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie. Tiež mu podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. uložil trest prepadnutia tam uvedených vecí.
3. Obžalovanej D. okresný súd za to uložil podľa § 172 ods. 6 Tr. zák., s poukazom na § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., s použitím § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (rokov) rokov a 8 (osem) mesiacov nepodmienečne so zaradením podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 48 ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne jej podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky, pričom podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 51 ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. k) Tr. zák. jej v rámci ochranného dohľadu uložil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania omamných a psychotropných látok a povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Tiež jej podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Zároveň jej okresný súd podľa § 60 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. zák. uložil trest prepadnutia tam uvedených vecí.

4. Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa obaja obžalovaní vzdali práva na podanie odvolania, a to aj za oprávnené osoby. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany (ďalej len prokurátorka) si ponechala lehotu na podanie odvolania.

5. Následne prokurátorka písomným podaním doručeným okresnému súdu 28.

apríla 2023 zahlásila voči rozsudku odvolanie čo do výroku o treste v neprospech oboch obžalovaných.

5.1. Zahlásené odvolanie odôvodnila osobitným podaním doručeným okresnému súdu 24.

mája 2023, v ktorom uviedla, že sa s napadnutým rozsudkom nestotožňuje, pričom odvolaním napáda výroky o treste v časti uloženia neprimerane miernych (nízkych) trestov odňatia slobody - u oboch obžalovaných. U obžalovaného B. poukázala na jeho priestupkovú a trestnú minulosť, konkrétne že od roku 2018 bol celkovo 22 priestupkovo prejednávaný, najmä za priestupky v doprave, ale aj proti majetku, že v registri trestov má záznam o 8 odsúdeniach od roku 2000, najmä za majetkovú trestnú činnosť, že rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/198/2009 z 24.11.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5To/74/2014 z 05.02.2015 bol uznaný za vinného zo zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Tr. zák. a iné, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 2 mesiace, ktorý vykonal 13.09.2017. Posledné odsúdenie obžalovaného bolo rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/79/2020 z 10.01.2021 za prečin krádeže na 10 mesačný nepodmienečný trest odňatia slobody, ktorý vykonal 13.01.2022. Prokurátorka je toho názoru, že vyhlásenie obžalovaného B. o vine a skutočnosť, že spáchanie skutku priznal a oľutoval, nie sú takými okolnosťami, ktoré odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu z dolnej hranice upravenej trestnej sadzby (11 rokov a 8 mesiacov), kde prevažujú priťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák., až na hranicu 8 rokov nepodmienečne. Poukázala na charakter páchanej trestnej činnosti, teda jej závažnosť, čo sa týka záujmu chráneného trestným zákonom, rovnako ako aj skutočnosť, že v súlade so zásadou individualizácie trestu zákon umožňuje len vo výnimočných prípadoch uložiť trest aj po dolnú hranicu trestu stanovenú v osobitnej časti. Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu poľahčujúcich okolností, napr. osobné pomery páchatelia. Mimoriadne okolnosti vo svojej podstate vyžadujú, aby súd starostlivo a dôkladne zvážil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo len v ojedinelých prípadoch. Pomermi páchatelia sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatelia. Takýmito pomermi môže byť napr. skutočnosť, že sa páchatel sám stará o viacero osôb, ktoré sú na neho odkázané, ťažká, nevyliciteľná choroba páchatelia, čo v tomto prípade obžalovaný nespĺňa. Tiež zdôraznila krátky časový úsek medzi výkonom posledného nepodmienečného trestu a spáchaním aktuálnych skutkov, pričom trestná minulosť obžalovaného je dostatočne zreteľná z odpisu registra trestov, z ktorého vyplýva, že obžalovaný je recidivista, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti, pričom ani nepodmienečný trest odňatia slobody nemal naňho zrejme dostatočný prevýchovný vplyv. Čo sa týka naplnenia znaku spáchania činu na viacerých osobách uviedla, že v rámci dokazovania bolo z výsluchu najmenej 7 svedkov zistené, že usvedčujú obžalovaného B. predaja psychotropných látok, pričom samotný obžalovaný vyhlásil vinu k obom skutkom, teda tieto skutočnosti nespochybnil.

5.2. V prípade obžalovanej D. je prokurátorka toho názoru, že uložený trest práve s poukazom na okolnosti prípadu je neprimerane mierny a v rozpore s ust. § 39 ods. 1

Tr. zák.. Tiež skutočnosť, že zo správy polície vyplýva, že obžalovaná D. bola proaktívna, iniciatívna a súčinná pri poskytovaní kriminálne významných informácií pri odhaľovaní inej závažnej trestnej činnosti, bez splnenia ďalších osobitných okolností na strane páchatelia nie je dôvodom na mimoriadne zníženie trestu tak, ako bolo znížené v tomto prípade. Naopak je potrebné poukázať na skutočnosť, že v súlade so zásadou individualizácie trestu zákon umožňuje len vo výnimočných prípadoch uložiť trest aj po dolnú hranicu trestu stanovenú v osobitnej časti. Mimoriadne okolnosti vo svojej podstate vyžadujú, aby súd starostlivo a dôkladne zvážil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú alebo len v ojedinelých prípadoch. Aj u obžalovanej podľa prokurátorky vyhlásenie o vine a skutočnosť, že spáchanie skutku priznala a oľutovala, nie sú takými okolnosťami, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu z dolnej hranice určenej zákonom vo výmere 10 rokov, až na hranicu 5 rokov a 8 mesiacov nepodmienečne. Opätovne poukázala na charakter páchania trestnej činnosti, teda jej závažnosť, čo sa týka záujmu chráneného trestným zákonom, ako aj skutočnosť, že v súlade so zásadou individualizácie trestu zákon umožňuje len vo výnimočných prípadoch uložiť trest aj po dolnú hranicu trestu stanovenú v osobitnej časti. Takýmito okolnosťami budú najmä inak poľahčujúce okolnosti, za predpokladu, že ich rozsah alebo význam prekračujú hranice bežné pre priznanie statusu

poľahčujúcich okolnosti, napr. osobné pomery páchatel'a, silné citové rozrušenie, nevyliciteľná choroba páchatel'a pod. Mimoriadne okolnosti vo svojej podstate vyžadujú, aby súd starostlivo a dôkladne zvážil ich povahu. Musí ísť o také okolnosti, ktoré sa pri posudzovanej trestnej činnosti bežne nevyskytujú, alebo len v ojedinelých prípadoch. Pomermi páchatel'a sa rozumejú okolnosti bezprostredne súvisiace s osobou páchatel'a. Takýmito pomermi môže byť napr. skutočnosť, že sa páchatel' sám stará o viacero osôb, ktoré sú na neho odkázané, ťažká, nevyliciteľná choroba páchatel'a, a pod. Opäť prokurátorka poukázala na naplnenie znaku spáchania činu na viacerých osobách, keď v rámci dokazovania bolo z výsluchu najmenej 3 svedkov zistené, že usvedčujú obžalovanú z predaja psychotropných látok, pričom podľa úradného záznamu policajtov z 28.07.2022 je zrejmé, že obžalovaná ako miesto na predaj drog rôznym odberateľom využívala blízke okolie školského dvora Základnej školy vo F. G. H. D.. S poukazom na uvedené je prokurátorka toho názoru, že neexistujú žiadne mimoriadne okolnosti zdôvodňujúce aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák..

5.3. Vzhľadom na vyššie uvedené prokurátorka navrhla, aby Krajský súd v Trnave (ďalej v texte len krajský súd) v zmysle v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste u oboch obžalovaných a aby v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol, pričom obžalovanému B. navrhla uložiť podľa § 172 ods. 6 Tr. zák. s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby a obžalovanej D. navrhla uložiť podľa § 172 ods. 6 Tr. zák. s poukazom § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Zároveň u oboch obžalovaných navrhla zohľadniť aj ich vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté.

6. K odvolaniu prokurátorky sa vyjadril obžalovaný B. prostredníctvom svojho obhajcu Doc. JUDr. Štefana Kočana, PhD, písomným podaním doručeným súdu 8. júna 2023, v ktorom uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za spravodlivý, okresný súd podľa obhajcu postupoval správne pri uložení trestu, keď použil ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., preto navrhol odvolanie prokurátorky zamietnuť ako nedôvodné.

7. K odvolaniu sa vyjadrila aj obžalovaná D. prostredníctvom svojej novozvolenej obhajkyne JUDr. Jany Kubáňovej (ďalej len obhajkyňa) písomným podaním doručeným okresnému súdu 8. júna 2023, v ktorom uviedla, že obžalovaná sa k spáchanému skutku od začiatku konania priznávala, napomáhala orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní inej závažnej trestnej činnosti a na súde urobila vyhlásenie o vine. Trest navrhovaným prokurátorkou považovala obhajkyňa za neprimerane prísny aj s ohľadom na skutočnosť, že ide o mladú ženu, ktorá by po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody mohla viesť riadny život, pričom z ústavu na výkon väzby je hodnotená pozitívne. V jej osobnosti nedošlo k depravácii osobnosti vzhľadom na jej užívanie omamných a psychotropných látok, pričom má pracovné návyky, ktoré sa u drogovovo závislých osôb bežne nevyskytujú. V jej prípade je vysoký predpoklad, že po výkone trestu odňatia slobody sa bude vedieť zaradiť do bežného života s víziou založenia si rodiny a dodržiavania pravidiel. Vytvorenie podmienok na výchovu k tomu, aby viedla riadny život je dôležitou, zároveň veľmi náročnou a problematickou zložkou účelu trestu, v jej prípade bude trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov a 8 (osem) mesiacov postačujúci. Práve naopak, podľa obhajkyne trest v dlhšom trvaní (ako navrhuje prokurátorka) by mohol mať skôr negatívne dôsledky na ňu, pričom ešte nie je skazená životom pod vplyvom omamných a psychotropných látok. Má podporu od svojej rodiny, hlavne od matky a starej matky. Okresný súd otázku možnosti jej nápravy riešil komplexne s ohľadom na jej osobu, predchádzajúci spôsob života, s ohľadom na záver znaleckého posudku ako aj jej správania počas výkonu väzby. Otázku jej nápravy možno riešiť iba s prihliadnutím na jej osobu a je potrebné, aby sa brala do úvahy aj spoločenská situácia a ostatné hľadiská. V prípade, ak by došlo k disproporcii medzi jednotlivými druhmi prevencie, viedlo by to najskôr k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, kde by spravodlivosť trestu neuznával ani páchatel', ani spoločnosť. Účinnosť generálnej a individuálnej prevencie posilňuje idea neodvratnosti trestu. Preventívny účinok trestu netkvie len v jeho prítomnosti. Okresný súd pri ukladaní trestu vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, teda musí byť úmerný spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). K použitiu § 39 ods. 1 Tr. zák. uviedla, že zákonodarca dal možnosť súdom rozhodnúť aj o mimoriadnom znížení trestu, a to z dôvodu, že v odôvodnených prípadoch by použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Prokurátorka v odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu napadnutého rozsudku. Záverom preto obhajkyňa navrhla, aby bolo odvolanie prokurátorky zamietnuté.

8. Spisový materiál bol krajskému súdu riadne predložený na rozhodnutie o odvolaní prokurátorky 13. júna 2023.

9. Za účelom prejednanja podaného odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 6. júla 2023, ktorého sa zúčastnila prokurátorka krajskej prokuratúry, obhajcovia oboch obžalovaných a obaja obžalovaní, ktorých účasť bola zabezpečená formou videokonferencie.

10. Pokiaľ ide o dokazovanie, krajský súd ho na verejnom zasadnutí postupom podľa § 326 ods. 5 Tr. por. doplnil oboznámením správy Prezídia Policajného zboru Národnej kriminálnej agentúry Bratislava pod ČVS: PPZ-NKA-OBA-2023/01606-026 z 29. júna 2023 na č. I. 1121 a správy Krajského riaditeľstva Policajného zboru, odbor kriminálnej polície Trnava pod ČVS: KRP-KRPZ-TT-OKP3-47/2023-017-OP zo 4. júla 2023 na č. I. 1126, ako aj aktualizované správy a relácie na oboch obžalovaných. Strany sa k doplnenému dokazovaniu nevyjadrili. Iné návrhy na doplnenie dokazovania strany nemali, preto bolo dokazovanie vyhlásené za skončené.

11. V rámci konečných návrhov prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že sa v celom rozsahu pridržiava písomne podaného odvolania ako i dôvodov v ňom uvedených, pričom navrhla, aby krajský súd po zvážení všetkých okolností a argumentov zrušil napadnutý výrok o treste u oboch obžalovaných a sám rozhodol v zmysle návrhu prokuratúry. Obhajca obžalovaného B. sa v konečnom návrhu pridržiava svojho vyjadrenia k odvolaniu, navrhol odvolanie zamietnuť a potvrdiť napadnutý rozsudok. Obhajkyňa obžalovanej D. sa v konečnom návrhu v celom rozsahu pridržiava písomne podaného vyjadrenia a v ňom uvedených argumentov, pretože sa v plnej miere stotožňuje s napadnutým rozsudkom a navrhla, aby bolo odvolanie zamietnuté ako nedôvodné. Obžalovaný B. sa v konečnom návrhu pridržiava vyjadrenia svojho obhajcu. Obžalovaná D. žiadala senát, aby jej trest nenavýšil, už aj prvostupňovým súdom uložený trest je pre jej nápravu priveľký, uvedomila si svoju chybu, všetko veľmi oľutovala, nikdy si neodpustí túto chybu, ktorou ublížila hlavne matke a starej matke, po prepustení z výkonu testu odňatia slobody sa bude snažiť viesť riadny život, zamestnať sa, pracovné návyky má, preto sa vo výkone väzby dala zaradiť do rájónov, vo väzbe mala 2 disciplinárne odmeny a veľa dobrých zápisov, pričom vo výkone väzby rozmyšľala nad celým svojím životom, veľmi ľutuje svojho konania a opätovne požiadala, aby jej senát trest nezvýšil.

12. Podľa § 317 ods. 1 Tr. por., ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

13. Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolania preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podala prokurátorka ako oprávnená osoba, v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste u oboch obžalovaných, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátorky je dôvodné. Je treba uviesť, že výrok o treste u každého obžalovaného je len jeden, preto bol zo strany krajského súdu preskúmaný ako celok (vrátane trestu prepadnutia vecí, ktorý prokurátorka nenamietala).

Ku konaniu, ktorého napadnutým výrokom predchádzalo

14. Pokiaľ ide o konanie, ktoré obom výrokom o treste predchádzalo, prokurátorka mu v odvolaní žiadne chyby nevytýkala a chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., krajský súd vlastným prieskumom nezistil.

14.1. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd dokazovanie ohľadom napadnutých výrokov vykonal procesne správne, avšak podľa názoru krajského súdu vo vzťahu k obžalovanej D. v rozsahu nie dostatočnom, preto krajský súd dokazovanie na verejnom zasadnutí doplnil oboznámením správ z polície, keďže rozsah spolupráce obžalovanej D. s políciou bol prokurátorkou v odvolaní spochybňovaný z hľadiska svojho významu, s čím obhajoba nesúhlasila.

14.2. Krajský súd sa so žiadosťou o informácie obrátil na NAKA, 1. operatívne oddelenie Prezídia PZ v Bratislave, ktoré podaním z 29.6.2023 oznámilo, že obžalovaná D. bola sama proaktívna a súčinná, pričom poskytla významné informácie k viacerým osobám z drogového prostredia v rámci Trnavského kraja, ktoré by sa mali venovať dilerstvu drog, tieto informácie boli odstúpené na Odbor kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ v Trnave, preto sa treba v podrobnostiach obrátiť na nich.

14.3. Krajský súd sa preto so žiadosťou obrátil následne na Odbor kriminálnej polície Krajského riaditeľstva PZ v Trnave, ktorý podaním zo 4.7.2023 oznámil, že aktuálne prebieha operatívne preverovanie informácií poskytnutých obžalovanou D., avšak žiadne trestné stíhanie dosiaľ ani len začaté nebolo a zdôraznil, že informácie ňou poskytnuté boli väčšinou len sprostredkované od spoluobžalovaného.

14.4. Pokiaľ ide o oboznámené správy a relácie na oboch obžalovaných, tam k žiadnym zmenám oproti konaniu pred okresným súdom nedošlo.

14.5. Pre úplnosť krajský súd uvádza, že pokiaľ ide o napadnutý rozsudok, z jeho odôvodnenia vyplýva, ktoré skutočnosti vzal okresný súd za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejme aj to, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu. Z pohľadu krajského súdu tak toto odôvodnenie spĺňa kritéria predpokladané ust. § 168 Tr. por. na odôvodnenie rozsudku.

K trestu všeobecne

15. Skôr ako sa krajský súd bude venovať odvolacím námietkam prokurátorky, je potrebné, pokiaľ ide o primeranosť a zákonnosť výroku o treste, pripomenúť, že pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

15.1. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

15.2. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

15.3. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

15.4. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

15.5. Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchatela i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchatelom či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchatela neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchatel oprávnene nemôže považovať za spravodlivé.

Páchateľ je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatel'a je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatel'a pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

15.6. Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Tr. zák. prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

15.7. Ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

15.8. V stručnosti treba uviesť, že princíp ukladania úhrnného trestu podľa § 41 odsek 1 Tr. zák. spočíva v tom, že páchatel'ovi dvoch alebo viacerých trestných činov je ukladaný trest v rámci trestnej sadzby činu najprísnejšie trestného, pričom sa musí v tomto výroku odraziť aj skutočnosť, že nejde iba o trest za tento trestný čin, ale i za ďalšie, zbiehajúce sa trestné činy. To sa premietne v priznaní priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., teda že páchatel' spáchal viac trestných činov. Túto priťažujúcu okolnosť však nemožno priznať vtedy, ak sa úhrnný trest zároveň ukladá podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., teda s použitím tzv. asperačnej zásady, ktorá sa aplikuje vtedy, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami (viacčinný súbeh).

Konkrétne k trestu pre obžalovaného B.

16. Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd správne obžalovanému B. uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, iný druh trestu s poukazom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti ani neprichádzal do úvahy.

16.1. Správne postupoval okresný súd aj vtedy, keď tomuto obžalovanému, ktorý spáchal dva trestné činy, ukladal podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, v tomto prípade ide o obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 6 Tr. zák. s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody od 10 rokov do 15 rokov

16.2. Okresný súd správne preskúmaval aj pomer a mieru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a s správne u neho ustálil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa priznal k spáchaniu oboch stíhaných trestných činov a tieto úprimne oľutoval a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák., že spáchal viac trestných činov a že už bol v minulosti odsúdený za trestný čin. Následne pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností (2:1) správne okresný súd pristúpil v zmysle ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. k modifikácii trestnej sadzby trestu odňatia slobody jej zvýšením o jednu tretinu, t. j. na 11 rokov a 8 mesiacov. Horná hranica 15 rokov ostala nezmenená.

16.3. Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, okresný súd podľa názoru krajského súdu pochybil, keď v rámci takto stanovenej trestnej sadzby obžalovanému uložil mimoriadne znížený trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov s analogickým použitím ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Ak okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukazoval na to, že zákonné podmienky na tento postup v zmysle Stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikovaného pod poradovým číslom 44 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR číslo 5/2017 boli v jeho prípade splnené, k tomu krajský súd uvádza, že súd musí pri mimoriadnom znižovaní trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby zohľadňovať nielen zvýrazňované vyhlásenie o vine, ale aj iné rovnako významné skutočnosti, konkrétne či by trest uložený v nezniženej výmere bol pre obžalovaného neprimerane prísny a či aj trest kratšieho trvania postačí na zabezpečenie ochrany spoločnosti.

16.4. Rovnako ako prokurátorka, aj krajský súd je toho názoru, že trest uložený okresným súdom je pre tohto obžalovaného neprimerane mierny, ktorý nezohľadňuje nielen jeho osobu a možnosti nápravy, ale ani závažnosť a charakter ním spáchanej trestnej činnosti. Správne prokurátorka v odvolaní poukázala na fakt, že obžalovaný bol doposiaľ už osemkrát súdne trestaný, pričom mu boli, s výnimkou prvého odsúdenia, ukladané vždy nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré celé vykonal. A pokiaľ ide o to prvé odsúdenie, aj v tej veci mu bolo nakoniec nariadené vykonať pôvodne podmienečne odložený trest odňatia slobody, nakoľko v skúšobnej dobe nevedol riadny život. V končenom dôsledku tak obžalovaný doposiaľ vykonal nepodmienečné tresty odňatia slobody v úhrnnej výmere skoro 15 rokov. V jeho osobe

ide teda o recidivistu, u ktorého ani výkon viacerých predchádzajúcich nepodmienečných trestov odňatia slobody nespĺnil svoj účel, keďže evidentne nevedol k jeho náprave. Práve naopak, trestná činnosť obžalovaného vykazuje gradačný charakter, pretože doposiaľ za obzvlášť závažný zločin súdený nebol. 16.5. Za daného stavu veci považuje aj krajský súd za aplikačne nesprávne, aby bol obžalovanému ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody s použitím vyššie uvedeného mimoriadneho zmierňujúceho ustanovenia. Taký trest by ani podľa názoru krajského súdu nenaplnil zákonom predpokladaný účel vymedzený v ust. § 34 ods. 1 Tr. zák., ktorým je nielen zabrániť páchatelovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky preto, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti. A v neposlednom rade chrániť spoločnosť pred páchatelmi drogovej trestnej činnosti.

16.6. Podľa názoru krajského súdu nie je správne domnievať sa, že by v tomto prípade účel trestu sledovaný zákonom bol dosiahnuteľný 8-ročnou výmerou nepodmienečného trestu odňatia slobody v situácii, kedy obžalovaného od páchania drogovej trestnej činnosti zjavne neodradil ani nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 2 mesiace, ktorý mu bol uložený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/198/2009 a ktorý celý trest vykonal 13.9.2017. Treba rovnako zdôrazniť, že aktuálne súdenú trestnú činnosť začal obžalovaný páchať v podstate hneď potom, ako bol prepustený z ostatného nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý vykonal 13.1.2022. A nie v neposlednom rade treba (osobné pomery, možnosť nápravy) v tejto súvislosti poukázať aj na závery znaleckého skúmania znalcom MUDr. Karbulom, ktorý vo svojom znaleckom posudku č. 43/2022, ktorý bol na hlavom pojednávaní riadne oboznámený, uviedol, že obžalovaný je polymorfne závislý, avšak k svojej závislosti nie je kritický, dokonca mu znalec ani neodporúča uložiť žiadne liečenie, lebo by bolo neefektívne, liečbu by devalvoval a demotivoval by v skupinovej psychoterapii ostatných. Podľa znalca je u obžalovaného v popredí disociálna porucha osobnosti, ktorá sa okrem iného prejavuje neuznávaním sociálnych a mravných noriem, neschopnosťou empatie, súcitu, pričom jeho trestné konanie bolo chorobne (paticky) motivované, avšak pod racionálnou kontrolou za účelom získania finančných prostriedkov z predaja drog, pričom takéto konanie je obžalovanému vlastné.

16.7. Na páchatela s takýmto osobnostným profilom je potrebné aj podľa názoru krajského súdu dôsledne pôsobiť trestom odňatia slobody ukladaným v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby a nie mimoriadne zníženej. Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, krajský súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov a 8 mesiacov, teda na dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. s poukazom na to, že sa k trestnej činnosti priznal, jej spáchanie úprimne oľutoval a na hlavnom pojednávaní realizoval vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté.

16.8. Pokiaľ ide o tzv. vonkajšiu diferenciaciu výkonu trestu odňatia slobody, tu krajský súd prevzal z napadnutého rozsudku stavu veci a zákonu zodpovedajúci výrok, ktorým bol obžalovaný podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, keďže bol odsúdený pre obzvlášť závažný zločin. Je treba zdôrazniť, že ak doterajšie výkony trestu odňatia slobody v ústavoch so stredným stupňom stráženia zjavne nevedli k jeho náprave, tak nemožno dôvodne očakávať, že by nateraz tomu malo byť inak.

16.9. Aj výrok o treste prepadnutia veci krajský súd ako stavu veci a zákonu zodpovedajúci prevzal z napadnutého rozsudku, keď prokurátor mu v odvolaní žiadne chyby nevytýkal a krajský súd chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Okresný súd v napadnutom rozsudku predmetný výrok riadne odôvodnil, preto krajský súd v podrobnostiach poukazuje na príslušnú časť argumentácie, ktorú sa ako priliehavú a vyčerpávajúcu osvojuje.

Konkrétne k trestu pre obžalovanú D.

17. Pokiaľ ide o druh trestu, okresný súd správne obžalovanej uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, keď iný druh trestu s poukazom na závažnosť spáchanej trestnej činnosti ani neprichádzal do úvahy.

17.1. Správne postupoval okresný súd aj vtedy, keď obžalovanej, ktorá spáchala dva trestné činy, ukladal podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný, v tomto prípade ide o obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 6 Tr. zák. s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody od 10 rokov do 15 rokov.

17.2. Pokiaľ ide o pomer a mieru poľahčujúcich okolností, tú taktiež správne okresný súd preskúmal, avšak podľa názoru krajského súdu ich nesprávne ustálil. Krajský súd na rozdiel od súdu okresného

priznal obžalovanej len jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., že sa k obom trestným činom priznala a úprimne ich oľutovala. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život jej podľa názoru krajského súdu nepatrí, nakoľko sa krátko pred tým dopustila dvoch priestupkov, čo nakoniec správne skonštatoval aj okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, avšak nesprávne vo výroku o treste obžalovanej túto poľahčujúcu okolnosť napriek tomu priznal.

17.3. Rovnako podľa názoru krajského súdu obžalovanej nepatrila ani poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., že napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Aby bolo možné poľahčujúcu okolnosť podľa naposledy označeného ustanovenia obžalovanej priznať, muselo by k samotnému priznaniu z jej strany pristúpiť aj uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho spáchaní, poprípade aktívna účasť obžalovanej na iných dôkazných úkonoch, než je jej výsluch (rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, previerka výpovede na mieste činu). Taká súčinnosť musí byť poskytnutá orgánom prípravného konania, nakoľko už tie musia objasniť čin (a to aj procesným dokazovaním, vedeným v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., nie len „operatívne“) do tej miery, aby mohla byť podaná obžaloba. V tomto prípade obžalovaná spáchanie trestnej činnosti v prípravnom konaní popierala a svoj postoj zmenila až na hlavom pojednávaní zrealizovaným vyhlásením o vine, takže žiadne napomáhanie, ktoré musí zahŕňať aktívnu spoluprácu pri objasňovaní vlastnej trestnej činnosti pri vyšetrovaní, sa z jej strany nekonalo.

17.4. A pokiaľ ide o objasňovanie inej (ako vlastnej) trestnej činnosti, tak z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by jej spolupráca s políciou dosiahla úroveň predpokladanú ust. § 36 písm. o) Tr. zák., lebo neprispela k odhaleniu alebo usvedčeniu organizovanej skupiny, zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny. Z oboznámených listín vyplývalo len toľko, že obžalovaná bola operatívne vyťažena, pričom označila iné osoby z drogového prostredia v rámci Trnavského kraja, ktoré by sa mali venovať dilerstvu drog s tým, že informácie ňou poskytnuté boli podľa polície väčšinou len sprostredkované od spoluobžalovaného.

17.5. Pokiaľ ide o priťažujúce okolnosti, rovnako ako okresný súd, aj krajský súd zistil len jednu z nich, konkrétne podľa § 37 písm. h) Tr. zák., že spáchala viac trestných činov.

17.6. Výsledný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností mal byť teda vyrovnaný (1:1), v dôsledku čoho mal byť obžalovanej s poukazom na ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. ukladaný trest odňatia slobody podľa § 172 ods. 6 Tr. zák. v rámci trestnej sadzby od 10 rokov do 15 rokov.

17.7. Aj podľa názoru krajského súdu by ale ukladanie trestu čo i len na samej dolnej hranici 10 rokov bolo pre obžalovanú neprimerane prísne a účel trestu je možné v jej prípade dosiahnuť aj trestom kratšieho trvania ukladaným pod dolnú hranicu 10 rokov. Nie však s použitím ust. § 39 ods. 1 Tr. zák., ale s použitím mimoriadneho zmierňujúceho ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam v zmysle stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 44/2017. Takýto postup je opodstatnený nielen tou skutočnosťou, že obžalovaná sa k trestnej činnosti priznala a úprimne ju oľutovala, ale aj tým, že na hlavnom pojednávaní urobila vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom prijaté, ďalej skutočnosťou, že obžalovaná nebola doposiaľ súdne trestaná, pričom boli zohľadnené aj jej osobné pomery (vek, doterajší spôsob života). A v neposlednom rade boli zohľadnené aj možnosti jej nápravy, ktoré krajský súd v zhode s okresným súdom hodnotí priaznivo, keďže obžalovaná má pracovné návyky, rodinné zázemie a zo záverov znaleckého posudku č. 42/2022 vypracovaného znalcom MUDr. Karbulom, ktorý posudok bol na hlavom pojednávaní riadne oboznámený, vyplýva, že osobnosť obžalovanej nie je depravovaná užívaním drog, že verbalizuje kritický postoj k závislosti, má snahu abstinovať a ochotu podrobiť sa prvýkrát v živote protitoxikomanickému ochrannému liečeniu ústavnou formou, ktoré jej znalec navrhol a okresný súd aj uložil. Možno preto dôvodne očakávať, že aj liečba u nej splní svoj účel a dopomôže tak ku zavŕšeniu jej nápravy.

17.8. Pokiaľ ide o samotnú výmeru trestu, s poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti podľa názoru krajského súdu postačí aj nepodmienečný trest odňatia slobody uložený na samej dolnej hranici takto mimoriadne zníženej trestnej sadzby, t. j. vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov.

17.9. Pokiaľ obžalovaná D. žiadala „ponechať jej“ nižší trest odňatia slobody uložený okresným súdom vo výmere 5 rokov a 8 mesiacov za použitia ust. § 39 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom), k tomu krajský súd uvádza, že na aplikáciu ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. neboli v tejto trestnej veci splnené zákonné podmienky, čo dôvodne v odvolaní namietala prokurátorka. Žiadne výnimočné okolnosti prípadu, či výnimočné pomery u obžalovanej z vykonaného dokazovania, resp. z obsahu spisového materiálu nevyplývali. U obžalovanej nakoniec nebol zistený ani väčší počet

poľahčujúcich okolností. Rovnako osobné a rodinné pomery opísané obžalovanou nie sú podľa názoru krajského súdu ničím výnimočné.

17.10. K vyššie uvedenému je potrebné poznamenať, že pred senátom 6To krajského súdu za ostatné roky súdení páchatelia drogovej trestnej činnosti, ktorí boli v obdobnej situácii (prvotrestaní, priznávajúci sa, realizujúci vyhlásenie o vine, ktorí súčasne popisovali aj drogovú trestnú činnosť iných osôb) ako obžalovaná, boli senátom potrestaní výhradne za použitia ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam nepodmienečným trestom odňatia slobody či už na samej dolnej hranici mimoriadne zníženej trestnej sadzby, teda 6 rokov a 8 mesiacov, eventuálne vyšším trestom. Ani u jedného z takýchto páchatelov nevidel krajský súd dôvod na aplikáciu ust. § 39 ods. 1 Tr. zák., dokonca ani v situácii, keď v zmysle ust. § 36 písm. n) Tr. zák. napomáhali pri objasňovaní vlastnej trestnej činnosti príslušným orgánom, čo obžalovaná neučinila. Skutočne tak nebol žiaden rozumný dôvod nahliadať na jej sankcionovanie inak.

17.11. Pokiaľ ide o vonkajšiu diferenciaciu výkonu trestu odňatia slobody, treba pripomenúť, že podľa ust. § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. sa páchatel obzvlášť závažného zločinu zaradí do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Ide o obligatórny postup. Výnimku upravuje ust. § 48 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého súd môže zaradiť páchatela aj do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než do ktorého má byť zaradený, ak má so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia páchatela za to, že v ústave na výkon trestu iného stupňa stráženia bude jeho náprava lepšie zaručená. Takto môže do ústavu na výkon trestu minimálneho stupňa stráženia zaradiť páchatela aj vtedy, ak bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný prečin. Nemôže však do ústavu na výkon trestu s minimálnym alebo stredným stupňom stráženia zaradiť páchatela, ktorému bol uložený trest odňatia slobody na doživotie, alebo páchatela obzvlášť závažného zločinu, ktorému bol uložený trest odňatia slobody prevyšujúci pätnásť rokov. Výnimku tiež upravuje ust. § 48 ods. 5 Tr. zák., podľa ktorého pri zaradení páchatela do ústavu na výkon trestu minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia nie je súd viazaný ustanoveniami odsekov 2 a 3 ani vtedy, ak schvaľuje dohodu o uznaní viny a prijatí trestu alebo zníži trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. b).

17.12. Krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, že na nápravu obžalovanej postačí aj jej zaradenie do ústavu so stredným stupňom stráženia, pričom v podrobnostiach krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré si osvojuje bez potreby ho na tomto mieste duplikovať. Nakoniec voči tomu postupu ani prokurátorka v odvolaní žiadne výhrady neuplatnila. K uvedenému krajský súd dodáva, že ide o ďalší významný benefit pre obžalovanú, nakoľko v podmienkach ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia by bola podrobená výrazne prísnejšiemu režimu ako v strednom stupni stráženia.

17.13. V tomto smere senát 6To už ale skôr judikoval, že pokiaľ súd pri ukladaní nepodmienečného trestu odňatia slobody páchatelovi obzvlášť závažného zločinu aplikuje ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam a súčasne dospeje k záveru, že sú splnené zákonné podmienky aj pre zmiernenie vonkajšej diferencie výkonu trestu odňatia slobody oproti kritériám predpokladaným v ust. § 48 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., potom v rámci svojho rozhodovania neaplikuje ust. § 48 ods. 4 Tr. zák., ale analogicky ust. § 48 ods. 5 Tr. zák. (viď rozsudok Krajského súdu v Trnave z 23. júna 2022, sp. zn. 6To/63/2022), preto obdobne postupoval krajský súd aj v tomto prípade.

17.14 Výrok o treste prepadnutia veci krajský súd ako stavu veci a zákonu zodpovedajúci prevzal z napadnutého rozsudku, keďže prokurátor mu v odvolaní žiadne chyby nevytýkal a krajský súd chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Okresný súd v napadnutom rozsudku predmetný výrok riadne odôvodnil, preto krajský súd v podrobnostiach poukazuje na príslušnú časť argumentácie, ktorú sa ako príliehavú a vyčerpávajúcu osvojuje.

Záverečné zhrnutie

18. Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd odvolaniu prokurátorky vyhovel a postupom § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu vo výrokoch o treste a spôsobe jeho výkonu u oboch obžalovaných a sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keďže to procesná situácia dovoľovala.

18.1. Takto vymerané tresty oboch obžalovaných vo svojom súhrne považuje krajský súd za zákonné, primerané a spravodlivé, ktoré splnia svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a tiež morálne odsúdia konanie oboch obžalovaných.

18.2. Len pre úplnosť krajský súd uvádza, že výrok o ochrannom dohľade u oboch obžalovaných a výrok o ochrannom liečení u obžalovanej D. neboli odvolaním prokurátora napadnuté, preto neboli podrobené odvolaciemu prieskumu.

18.3. Tento rozsudok bol prijatý jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.